

телно Таузли е било тука, то кое е българското или срѣднѣвѣковно име на това заселище? Леунклавиусъ съ из-
раза *ad arcem Tausonlu* очевидно визира малка крѣ-
пость. Върху старитѣ основи на Кабиле, а отъ турското
идване — Тавшанлий, Иречекъ туря споменуваното отъ Ма-
нуилъ Фила *Τούτζης πόλις* (Тунджански градъ)¹⁾ Доколко
е правдоподобно това ще се спомене въ края на тоя от-
дѣлъ при хорографията въобще на юго-източна България.
Тукъ въпросътъ за сега е за тѣй споменаваното Таузли или
Таузонлу, вече върху турска почва. По Иречекъ, селото
Тавшанлий, като истинско произношение на Таузли или
Таузонлу, е прѣнесено отъ М. Азия. Това е много допу-
стимо, защото турцитѣ при колонизирането си въ П-ва
носѣха и имена на стари свои заселища въ Анадола. И до
днесъ на с. з. отъ Кутая се намира градъ Таушанли.
(Ср. Хамеръ въ оригинала за заселища: *Tawschanli*, *Taus-
chanlu-basar* и *Tawschandschi* I. 159, 172, 530). Името
тавшанъ (закъ) е довольно разпространено върху номен-
клатурни названия. Въ Шуменско до Смѣдово има село
Тавшанъ Козлуджа, а и до днесъ селото между Сливенъ
и Ямболъ, дѣто Иречекъ туря Таузонлу или Тавшанлий, се
нарича Тавшанъ-Тепе. (Прѣкръстено на Изворъ, а старото
му име се отнася и за началото на Срѣдня-Гора, нарѣчено
Тавшанъ Тепе (Заешки връхъ). (Съмнително е, дали
може да се отнесе името Тавшанъ базаръ за по-старото
турско село край Тавшанъ Тепе. Анадолскиятъ беглербегъ
Даудъ Паша, придружающъ войскитѣ на Мухамедъ II прѣзъ
1474 г. въ похода му срѣщу Молдавия прѣзъ Варна, въ
Тавшанлу-базаръ вижда 12 души дрѣндари, които гонели
една лѣсица и въпрѣки броя си тѣ не можли да я уловятъ,
ако и да влѣзла въ самата дрѣндарница. Ужъ поради не-
сръчността на тия дрѣндари Мухамедъ заповѣдалъ отъ
нея година нататкъ дрѣндаритѣ да се облагатъ съ петъ

¹⁾ Мжно биха се отдѣлили физическитѣ слѣди отъ развали-
нитѣ на старото Кабиле и срѣднѣвѣковната тамъ малка крѣпость, за-
варена отъ турцитѣ и прѣкръстена на *Tausonlu*. Сума градеженъ
материалъ е билъ откаранъ отъ градището на смѣсеното днесъ село
Тавшанъ-Тепе къмъ югоизточнитѣ му поли и въ Ямболъ. Очевидно
е, че всичко до тая минута останало тамъ, като развалини, е въ
миниатюрна форма.